

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

Hazaérkezett a KNDK-ból Losonczi Pál

Losonczi Pál, a népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságban tett egyhetes hivatalos, baráti látogatásáról csütörtökön délelőtt visszaérkezett Budapestre.

Losonczi Pált és kíséretét a Ferihegyi repülőtérén Kisházi Ödön, az Elnöki Tanács helyettes elnöke, Cseterki Lajos, az Elnöki Tanács titkára, és más magas rangú közéleti személyiségek fogadták. Jelen volt a fogadtatásnál Li Dong Szon, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság és V. J. Pavlov, a Szovjetunió budapesti nagykövete.

Losonczi Pál a megérkezés után útja tapasztalatairól nyilatkozott az újságíróknak. Többek között elmondotta:

— Mostani látogatásunk is azoknak a külpolitikai törekvéseinknek a jegyében zajlott le, amelyeknek célja biztosítani békés építőmunkánk nemzetközi feltételeit. Mindenütt nagyon szívélyes, meleg baráti fogadtatásban részesítették bennünket. Tárgyalásaink egyrészt Coj Jen Gen elvtárral, a Legfelsőbb Népi Gyűlés Elnökségének elnökével, másrészt Kim Ir Szen elvtárral, a Koreai Munkáspárt Központi Bizottságának első titkárával, a minisztertanács elnökével eredményesek voltak. Látogatásunk alkalmával konkrét egyezményt is kötöttünk kormányközi bizottság létrehozására, amely gazdasági, műszaki, ipari koordinációt végezne a két ország között. Utjukat oda- és visszafelé is megszakítva a testvéri Szovjetunióban is töltöttek rövid ideig. Moszkvában fogadta Nyikolaj Podgornij, a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsa elnökségének elnöke. Nyilatkozatában kitért a szovjet emberekkel való találkozásukra. Külön öröm számunkra — mondotta —, hogy a Szovjetunió e távoli részébe is eljutnak a magyar ipar termékei, s tovább öregbíttik iparunk jó hírnevét. Arra kértek szibériai barátaink, tolmácsoljam köszönetüket, elismerésüket a magyar gépek, berendezések jó minőségéért.

Az országgyűlés törvényt alkotott az ifjúságról

Véget ért az őszi parlamenti ülésszak

Csütörtökön az ifjúságról szóló törvényjavaslat tárgyalásával folytatva tanácskozását az országgyűlés.

Az ülésen részt vett Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára, Fock Jenő, a Forradalmi Munkás-Paraszti Kormány elnöke, Aczél György, Apró Antal, Fehér Lajos, Kállai Gyula, Komócsin Zoltán, Németh Károly, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai, továbbá a Központi Bizottság titkárai és a kormány tagjai. A diplomáciai páholyokban helyet foglalt a budapesti diplomáciai képviseletek számos vezetője.

Az ülést Apró Antal, az országgyűlés elnöke nyitotta meg. A kormány nevében a törvényjavaslatot Ilku Pál művelődésügyi miniszter terjesztette elő.

A miniszteri expozé után Nagy Richárd, a törvényjavaslat bizottsági előadója szöveget jel. Ismertette és megindokolta a bizottsági vitában előterjesztett és elfogadott szöveg módosító javaslatokat, végzetül a jogi, igazgatási és igazságügyi, továbbá a kulturális és a honvédelmi bizottság nevében az ifjúságról szóló törvényjavaslatot — a kért módosításokkal — megvitatásra és elfogadásra ajánlotta. Ezt követően Salamon Hugóné (Komárom megye) városi tanácselnök-helyettes, dr. Horváth István

(Borsod megye), a KISZ Központi Bizottságának első titkára kért és kapott szót. Szünet után dr. Beresztóczy Miklós elnöklésével folytatódott a tanácskozás, aki elsőnek Pullai Árpádnak, az MSZMP Központi Bizottsága titkárának adta meg a szót. Azután Hartai Irén (Budapest) tanító, Lendvay Miklós (Zala megye), a KISZ megyei bizottságának első titkára, Kovács Judit (Fejér megye) állami gazdasági irodavezető, Kárpáti Ferenc (Pest megye) honvédelmi miniszter-helyettes, Dániel Mária (Tolna megye), a Paks-i Konzervgyár üzemvezető-helyettese, Nagy Ferencné (Bács-Kiskun megye) segédmunkás emelkedett szószárra.

Ébédszünet után Varga Gáborné elnökletével folytatták a tanácskozást, melyen megjelent Losonczi Pál, az Elnöki Tanács elnöke, és Nyers Rezső, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára is.

Lázár György munkügyi miniszter emelkedett szószárra, majd dr. Beresztóczy Miklós (Budapest), az országgyűlés elnöke, Bartha István (Hajdú-Bihar megye) KISZ-titkár, Széj Zoltán (Budapest) tudományos segédmunkatárs, Szomszéd Gy. István (Nógrád megye) üzemigazgató mondta el véleményét. Szünet után dr. Beresztóczy Miklós elnököt, és ekkor

dr. Beckl Sándor (Borsod megye), az MTS elnöke, Koesis József (Győr-Sopron megye), a soproni városi tanács elnökhelyettese, Csirke Anna (Baranya megye) betanított munkás, Fecser Péter (Somogy megye) műszaki igazgatóhelyettes, Ollári István (Borsod megye) üzemvezető szólt fel. Miután az elnöklet Apró Antal vette át, a vitát lezárta, és Ilku Pál művelődésügyi miniszternek adta meg a szót. A miniszter válaszában közölte, hogy egyetért a módosító javaslatokkal, s hogy a vitában elhangzott észrevételeket figyelembe veszik a rendeletek, szabályok megalkotásánál.

A határozathozatal során az országgyűlés előbb a módosító javaslatokat, majd az ifjúságról szóló törvényjavaslatot általánosságokban és a módosításokkal részleteiben egyhangúlag elfogadta.

Két képviselő interpellált. Sándor József (Budapest), az MSZMP KB osztályvezetőjének kérdésére Bondor József építésügyi és városfejlesztési, Riss Jenő (Budapest), az Ikarus főosztályvezetőjének kérdésére dr. Csánádi György közlekedés- és postaiügyi miniszter válaszolt. A válaszokat az interpellálók és az országgyűlés is elfogadta.

Apró Antal zárásával az országgyűlés őszi ülészaka befejezte munkáját.

Tanévnyitás az élelmiszeripari főiskolán

Somogyi Karotyné felvétele
Elsőéves hallgatók a tanévnyitó ünnepségen

Második éve működik Szegeden az élelmiszeripari főiskola. Az intézmény tavaly adott először üzemmérnöki diplomát végzős hallgatóknak. Az új tanévre 400 naplali tagozatú hallgató, köztükk 124 elsős iratkozott be. A főiskolán ezen kívül 140 levelező hallgató tanul, s ebben az évben veszi át a Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Minisztérium továbbképző intézetével együtt az élelmiszeripar vezetőinek továbbképzését. Az iskola keretében bentlakásos tanfolyamokon tanulnak az üzemek vezetői, mérnökei. Szegeden két ilyen tanfolyam kezdődik, de országsszerte az iskola szervezi a hasonló tanfolyamokat.

Az új tanév ünnepi megnyitóját az élelmiszeripari főiskola tanácsa tegnapi, csütörtökön délelőtt tartotta a Szabadság filmszínházban. Az ünnepségen — amelyen részt vett dr. Varga Dezso, a városi pártbizottság titkára, dr. Koncz János, a Csongrád megyei pártbizott-

ság osztályvezetője, dr. Paczok István, a Csongrád megyei tanács elnökhelyettese és dr. Csikós Ferenc, a városi tanács vb titkára, valamint az élelmiszeripari üzemek, kutatóintézetek és a testvérintézmények képviselői — dr. Horváth Károly főigazgató mondott beszédet. Egyebek között bejelentette, hogy az új tanévre a laboratóriumok és műszaki előadók több mint 1 millió forint értékben új bútorokat kaptak, s még ebben az évben berendeznek egy audiovizuális nyelvi laboratóriumot is. A hallgatók kollégiumi elhelyezésének gondjaival kapcsolatban elmondotta, hogy a nyugati városrészben felépül az élelmiszeripari oktatási központ, amelyben szakmunkásképző intézet, középiskola és a főiskola is helyet kap.

Az ünnepi beszéd után Halász Anna, a főiskola KISZ-szervezetének nevében köszöntötte az elsőéveseket, akik ezt követően esküt tettek.

Ilku Pál:

A cél: felkészíteni hivatására az ifjú nemzedéket

A mai fiatalok tudása, általános és szakmai műveltsége szélesebb és korszerűbb, mint a miénk volt, 30—40—50 évvel ezelőtt. Ez természetes, és nem a féltékenység, hanem a büszkeség érzésével szólunk erről. Ugyanakkor azt valljuk, hogy a nagyobb tudásnak még nagyobb akaraterővel, alhatatossággal és felelősséggel kell párosulnia. Mái is él még az a nézet, amely az ifjúságot egyszerűen biológiai kategóriaként fogja fel, az ifjúkört „a fölösleges energiák kitombolósa” időszakának tartja. A mi felfogásunk merőben más. Számunkra az ifjúság a fejlődésre ható, cselekvő erő; s hogy még inkább az lehessen, meg kell tanítanunk, hogy energiáit a maga és a társadalom javára hasznosítsa.

Az ifjúságról szóló törvénynek éppen az a jelentősége, hogy meghatározza a Magyar Népköztársaság ifjúságpolitikájának célját és tartalmát, elősegítse az ifjú nemzedék felkészítését hivatására, a reá váró feladatokra, és hogy mindehhez mind kedvezőbb feltételeket teremtsen.

Az iskolából, a szakmunkásképző intézetekből kilépő fiatalok nem ismerik a létbizonytalanságot. Mindnyájan elhelyezkedhetnek, munkát, feladatot kapnak a társadalomtól, sőt a fiatal diplomásokat sok területen kétszer annyira álláshely várja évek óta, mint ahányan végeznek.

Jól tudjuk, erőfeszítéseink enyhíthik, de még nem oldják meg valamennyi családalapító fiatal problémáját. Ez is azt igazolja, hogy az

ifjúság nem egy problémát, a társadalmi gond. A gyorsabb ütemű fejlődés elősegítése tehát ezért is elsőrendű érdeke az ifjúságnak.

Az ifjúság — számárányát tekintve is — a társadalom jelentős része. Hazánk minden második állampolgára 30 éven aluli, vagy éppen betöltötte harmincadik évét. Az oktatási intézmények nappali tagozatain másfél millió diák tanul; az egymilliót is meghaladja a termelőmunkát végző munkás- és parasztfiatalok száma. Az elmúlt években az ifjúság lett a szakmunkás-utánpótlás fő forrása, az általános iskolát végzett fiataloknak több mint 50 százaléka választja a szakmunkásképzést.

E számok nemcsak azt bizonyítják, hogy társadalmunk egészében is fiatal, hanem egyben arra is figyelmeztetnek, hogy egyetlen társadalmi, politikai vagy gazdasági kérdéssről sem lehet úgy szólni, hogy közvetve vagy közvetlenül ne érintenénk az ifjúságot.

Ugyanakkor az ifjú nemzedéknek, mint sajátos korcsoportnak, sajátos érdekei és szükségletei is vannak. A törvény a jogok és kötelezettségek összehangolt rendezésével segíteni kívánja az ifjúság szocialista nevelését, a társadalom és benne az ifjúság felelősségérzetének növelését. Amire a javaslat az ifjúságnak jogot ad, annak megvalósítását valamely szerv kötelességévé is teszi.

Szándékainknak ugyanakkor határt szabnak reális lehetőségeink. A törvényjavaslat elutasítva az üres ígéretést, az indoko-

latlan várakozást és követelőzést — azt kívánja tudatosítani, hogy az igények minél teljesebb kielégítésének, a problémák maradéktalan megoldásának a kötelesség vállalása, a szocialista fejlődés előmozdítása a legfőbb záloga.

Különös súlytal kell foglalkoznunk az ifjúság művelődésével, a szabad idő hasznos felhasználásával, az ehhez szükséges feltételek megteremtésével. Az ifjúságot meg kell ismertetni a emberi kultúra gazdagságával, és meg kell tanítani ennek élvezetére. Arra kell törekednünk, hogy az ifjúság szabad idejében művelődjék, kulturáltan szórakozzék, érzelmileg is gazdagodjék, fejlessze testi erejét, és védje egészségét.

Rendkívül fontos, hogy jól készítsük fel a fiatalokat közéleti szereplésükre, állampolgári jogaik gyakorlására. Van e feladatnak képzési, ismeretnyújtó oldala is, de még inkább fontos része azoknak a demokratikus fórumoknak, önkormányzati szervezeteknek a fejlesztése, amelyek segítségével a fiatalok, „gyakorolhatják” társadalmi felelősségüket. Az új törvény általános szemléletével és konkrét rendelkezéseivel ehhez is hozzá kíván járulni. Ugyanakkor ne tagadjuk, hogy sok helyen szemléletváltozásra is szükség van, hiszen sokszor — iskolában és munkahelyen egyaránt — túlzott óvatosságból még a meglevő jogszabályok adta lehetőségekkel sem élnek.

Az iskolai nevelés, az állam gondoskodása, a hivatásos nevelők még oly felelősségteljes munkája sem fe-

ledtetheti velünk, hogy gyermekeink neveléséért elsősorban mi, szülők vagyunk a felelősek. A szülői gondoskodás mélyszélesen emberi hivatás, és ugyanakkor állampolgári kötelesség is. Az ifjúság nevelésére hivatott szervek és intézmények között kiemelkedően fontos és sajátos helyet foglal el a fiatalok politikai-társadalmi szervezete, a KISZ és az úttörőszövetség. Ezt ismeri el a törvénytervezet azzal, hogy meghatározza az ifjúsági szervezetek jogait, tevékenységük támogatását az állami szervek kötelességévé is teszi.

A képviselők előtt ismert a kormányhatározatnak az a rendelkezése, amely szerint az ifjúság helyzetének fokozatos javítása érdekében a minisztériumoknak és az országos hatáskörű szervezeteknek, valamint a tanácsoknak legalább két évente — a KISZ illetékes szerveivel együttműködve — meg kell

(Folytatás a 3. oldalon.)